

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 26 (1106)

Gorica - četrtek, 25. junija 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

Pismo ukrajinskih katoliških laikov

Lansko leto je bila v Rimu ustanovljena Konferenca ukrajinskih škofov. V zvezi s tem je začel informirani tisk pisati, da se pripravljajo ustanovitev katoliškega ukrajinskega patriarhata. Patriarh naj bi postal kardinal Jožef Slippy, ki živi v Rimu in ga je svoj čas Hruščev »podaril« papežu Janezu XXIII. v znak dobre volje.

Novica o možnosti ustanovitve ukrajinskega katoliškega patriarhata vzhodnega obreda je očitno povzročila vznemirjenje v moskovskih političnih in verskih krogih. Moskva skuša Ukrajinca čim bolj in čim hitreje porušiti. Če bi bil ukrajinski patriarhat v resnici vzpostavljen, bi to pomenilo tudi krepitev ukrajinske narodne zavesti. Tega pa se oblastodržci v Kremlju bojijo. Pa tudi moskovski cerkveni krogi nasprotujejo ukrajinskemu patriarhatu, saj hoteli imeti v zakupu vse področje Sovjetske zveze.

Ni čuda, da je Moskva hitro po konferenci ukrajinskih škofov poslala v Vatikan Nikolima Rotova, leningraškega nadškofa, ki se je sestal s kardinalom Maksimilianom von Fürstenbergom, prefektom Kongregacije za Cerkev vzhodnega obreda. Kmalu nato je kardinal von Fürstenberg, aristokrat nemško-belgijskega porekla, dal izjavo, da Vatikan ne misli na ustanovitev ukrajinskega patriarhata, ker da »ukrajinska Cerkev formalno ne obstaja«. Pri tem je poudaril »spravljivo vedenje« Moskve, za kar naj bi bila dokaz mila (?) obsodba nadškofa Vasilija Veličkovega, ki ga je bila sovjetska policija pred letom dni aretirala, sodišče pa letos obsodilo na tri leta ječe, ker je bil podelil umirajočemu sveto popotnico.

NERAZUMEVANJE ZA USODO UKRAJINSKE CERKVE

Te kardinalove izjave so člane ukrajinske Cerkev, ki je dala vesoljni Cerkvi že toliko mučencev, Petrovemu sedežu v Rimu pa toliko dokazov zvestobe, globoko užalostile. Skupina katoliških ukrajinskih laikov je sestavila pismo in ga letos v velikem tednu odposlala v Rim na naslov kardinala von Fürstenberga.

V pismu, ki je pretresljiv dokaz neomajne predanosti katoliških Ukrajincev svoji Cerkvi in svojemu narodu, je med drugim rečeno:

»V želji, da bi ugodili svojim znancem v Moskvi, ste vi, eminence, izjavili, da ni osnov za ustanovitev ukrajinskega patriarhata, ker — kot pravite — v Ukrajini Cerkev formalno ne obstaja! Toda, Vi gotovo veste, da Cerkev v Ukrajini obstaja in je živa, čeprav je obsojena na življenje Cerkev v katakombah. Ukrajinska Cerkev pa obstaja tudi v zdomstvu tako formalno kot legalno. Njen namen je ohraniti in razširjati verske in moralne vrednote, ki so lastne tisočletnemu ukrajinskemu krščanstvu. Varstvo teh vrednot je bistveno za našo versko in narodno ohranitev, za naše časovno poslanstvo, za procvit vere v naši domovini in za združitve s Cerkvijo-materjo v Ukrajini.

Zal nismo, eminence, do sedaj slišali iz vaših ust ene same besede obsodbe moskovskih ukrepov, ki merijo na uničenje duš in vere. Slišali smo od vas samo besede o spravljivem vedenju sovjetskih oblasti, čemur naj bi bila dokaz obsodba na zgolj tri leta ječe enega izmed naših škofov. Toda ta škof je bil nedolžen in zato nekazniv.

Ne moremo izročiti svoje usode s predanostjo obupa odlokom moskovske patriarhije, ki jo je priključil v življenje Stalin in popolnoma zavisil od ukazov komunistične partije in vlade Sovjetske zveze. To je tisti sistem, ki je barbarsko oropal Ukrajino verske in narodne svobode ter uničil vse krščanske Cerkev, katoliške in nekatoliške, na ozemljih, ki jih je zasedla sovjetska oborožena sila.

Ne moremo dopustiti, da bi naša ljubljenca Cerkev postala žrtveni kozel na oltarju neke zmotne ekumenske miselnosti. Gospod kardinal! Na zahodu ne uporabljate več latinščine v bogoslužju. Mi vzhodnjaki je nikoli nismo rabili. Toda

danes se je bomo poslužili, da nas boste dobro razumeli. Rečemo Vam tedaj: "Non prevalebunt — In peklena vrata je ne bodo premagala!"«

ODSTRANJENA UKRAJINSKA HIERARHIJA

Lažje bomo razumeli to boleče pismo katoliških ukrajinskih laikov, če si priključimo v spomin, kako je komunistični režim v Rusiji po letu 1945 popolnoma uničil ukrajinsko cerkveno hierarhijo.

Dne 11. aprila 1945 so bili aretirani vsi ukrajinski katoliški škofje, ki so se tedaj nahajali na ozemlju sovjetske Ukrajine: metropolit v Lvovu Jožef Slippy s svojim pomožnim škofom Niketo Budko, stanslavski škof Gregorij Homišin in njegov pomočnik škof Ivan Latiševskij ter apostolski vizitator za Volynijo škof Nikolaj Carneckij. Hkrati so zaprli in odvedli v Sibirijo apostolskega vizitatorja za ukrajinske vernike v Nemčiji škofa Petra Verhuna.

Ob letu je vse te škofo komunistično sodišče v Kyjevu obsodilo kot vojne zločince in sodelavce z okupatorjem. Metropolit Slippy je dobil osem let prisilnega dela, ostali pa so bili obsojeni na pet do deset let iste kazni. Junija 1946 so poljske oblasti izročile Sovjetski zvezi škofa zedinjenih Ukrajincev na poljskem ozemlju Jozafata Kocjovskega in njegovega pomočnika škofa Gregorija Lakota, ki sta bila potem prav tako poslana na prisilno delo.

Na nekdanjem ozemlju Češkoslovaške so Sovjeti pripravili atentat na škofa v Mukačevu Teodora Romžo. Škof je bil ranjen in prepeljan v bolnišnico, kjer so ga nato 1. novembra 1947 zastrupili. Zedinjenega škofa v Prešovu na Slovaškem Pavla Gojdiča in njegovega pomožnega škofa Vasilija Hopka so na zahtevo iz Moskve zaprli oblastniki v Pragi.

Od vseh tedaj šestnajstih obsojenih ukrajinskih škofov živita v letu 1970 samo še dva: kardinal Slippy ter škof iz Prešova Vasilij Hopko, ki je prišel na svobodo v času Dubčekove »praške pomladie«.

Ob petindvajsetletnici zatiranja ukrajinske katoliške hierarhije je opravil 11. aprila letos v ukrajinski cerkvi sv. Modrosti v Rimu, ki je bila dozidana lani in je natančen posnetek cerkve sv. Sofije v Kyjevu, kardinal Slippy v koncelebraciji z zastopniki Ukrajincev iz Rima, Poljske, Zahodne Nemčije, Sev. Amerike in Argentine posebno prošnje opravilo za v ječi in na prisilnem delu umrle ukrajinske škofo. Tedaj je dejal: »Zbrali smo se tukaj, da bi se zahvalili junakom vere in naše Cerkev, ki so svoje življenje darovali za edinost kristjanov. Naša dolžnost je, da nadaljujemo njih delo.«

Zambija se bori proti podhranjenosti

Eden perečih problemov v Zambiji kot tudi v drugih deželah v razvoju je podhranjenost, nezadostna ali enostranska prehrana. V Zambiji sta samo dve letni dobi: suha in deževna. Suha doba se prične v aprilu in traja do konca oktobra ali še dalje. Ves ta čas ni niti kapljice dežja. Zemlja je izsušena. V krajih, kjer je na razpolago voda je bolje, kjer je pa ni, je življenje res težko. Mnogim hrana zmanjka ali pa je imajo le toliko, da se preživijo. Prav poseben problem je enolična hrana, v kateri ni dovolj proteinov in vitaminov. Zaradi nezadostne hrane in še bolj zaradi enolične hrane mnogo otrok zbolijo, mnogi tudi umrjejo. Iz statistik je razvidno, da v Zambiji umrjejo štirje izmed desetih otrok, še predno dosežejo peto leto starosti.

V borbi proti podhranjenosti je posebej znamenita organizacija Lusaka Nutrition Group. Začel jo je pred dvema letoma angleški duhovnik Dill. Organizacija podpira male prodajalne, kjer prostovoljci prodajajo po nizki ceni najbolj potrebne

Stavkovna akcija slovenskih šolnikov

Tudi Sindikat slovenske šole iz Trsta je izvedel več dni trajajočo stavkovno akcijo, da bi ponovno opozoril šolske oblasti na težave, ki jih morajo prenašati slovenski šolniki, ker jim odgovorne oblasti zavlačujejo v nedogled rešitev službenega položaja. Učitelji se niso udeležili konferenc za izbiro knjig oziroma niso podpisali zadevnih izbir, profesorji pa se niso udeležili ocenjevalnih sej ter sej za določitev oznak in ugotovitev uspeha maturantov.

Preteklo soboto, 20. junija pa je sam ministrski podpredsednik De Martino brzojavno sporočil tajništvu sindikata, da vlada obljublja, da bo v bližnji bodočnosti rešila problematiko slovenskih šolnikov. Po prejemu omenjene brzojavke je odbor sindikata prekladal stavkovno gibanje, kar pomeni, da se je na vseh slovenskih šolah položaj normaliziral. Našim šolnikom gre priznati stanovsko solidarnost in kompaktnost, odbor sindikata borbenost in delavnost, staršem in učencem pa razumevanje. Vladne oblasti pa imajo sedaj dolžnost, da dane obljube izpolnijo. Ponovno tudi opozarjamo na nujnost, da odgovorne oblasti odprejo s 1. oktobrom že toliko let obljubljeno slovensko strokovno šolo. Ne najdemo dovolj ostrih besedi, da ožigosamo vse tiste, ki so z ribarjenjem v kalnem ali z nezanimanjem tako ali drugače zavirali ali pa še zavirajo ustanovitev omenjene šole.

Mogočna kanonizacija v Vatikanu

Kanonizacija štirih preprostih frančiškanskih mučencev, med njimi Hrvat Nikola Tavelića, ki so postali žrtev muslimanskega fanatizma in izgubili življenje 14. novembra 1391 v Jeruzalemu, je bila ena najbolj mogočnih, ki so bile zadnje čase izvedene v baziliki sv. Petra v Rimu.

Iz Jugoslavije je prišlo 14.000 Hrvatov in 1.000 Slovencev; samo frančiškanov je bilo iz Jugoslavije 600, ostalih duhovnikov pa 400. Prišli so pa tudi zastopniki frančiškanske skupnosti iz tistih provinc, od

Nevesele ugotovitve

Mednarodni urad za delo ILO je za leto 1969 ugotovil sledeče: Bogate dežele na svetu postajajo vedno bolj bogate, revne ostajajo vedno revne ali pa postajajo vedno bolj revne. V industrijsko zelo razviti deželah je število brezposelnih padlo in blagostanje se je povečalo. V manj razvitih deželah je za življenjski standard ostal nespremenjen ali pa je celo padel. Brezposelnost se v teh deželah veča.

proteinsko hrano. V Lusaki ima ta grupa okrog 300 prostovoljcev in več desetih prodajal. Eden prvih takšnih centrov je bil odprt v skladišču župnišča v Matero, kjer kuhar vsak dan prodaja suhe ribe, fižol, jajca, olje, mleko v prahu, sadje itd. Kot znano, upravljajo župnijo Matero slovenski jezuiti.

Lusaka Nutrition Group je dne 31. maja organizirala posebno domiselno akcijo za finančno podporo borbi proti podhranjenosti. Priredili so pohod po mestnih ulicah in to na 16 km dolgi poti. Vsak, ki je pri tem sodeloval, je najprej obiskal prijatelje ali predstavnike tvrdk in se z njimi sporazumel, koliko bodo prispevali v denarju za vsak kilometer, ki ga bo prehodil. Tako zbrana vsota gre v fond za borbo proti podhranjenosti, posebej se za odpiranje novih centrov. Kot lansko leto, se je tudi letos pohoda udeležil državni predsednik dr. Kaunda. Spremljala pa ga je tudi skupina ministrov. Med udeleženci pohoda so bili tudi slovenski misijonarji p. Kokalj, Kristina in Zinka.

Angleški konservativci so zmagali na volitvah

Laburisti so bili v Vel. Britaniji na vladi od oktobra leta 1964. Tedaj so prejeli le pičlo večino, zato se je njih voditelj Harold Wilson odločil, da gre v mesecu marcu 1966 znova na volitve. Upal je, da si bo zagotovil več sedežev, kar mu je tudi uspelo. Prekosil je svoje tekmece konservativce kar za sto mest v parlamentu.

Ker je britanski parlament izvoljen za dobo petih let, bi bil Wilson lahko počakal z volitvami do spomladi prihodnjega leta. Pa so ga razni preiskovalci javnega mnenja prepričali, da je zanj in da je boljše za stranko, če volitve razpiše že pred tem poletjem.

Mož je verjel, razpisal volitve — in proti vsemu pričakovanju izšel iz volilnega boja poražen. Bilo je to grenko presenečenje za vse, ki so stavili na laburistične karte. Konservativci so namreč prejeli 331 sedežev, laburisti 287, ostale stranke pa 12. Najbolj zanimivo je dejstvo, da je kljub prisotnosti mladih volivcev (prvič je bila volilna starost znižana od 21. leta na 18. leto) konservativni stranki uspelo tako kategorično poraziti laburiste.

koder so bili ostali tovariši sv. Nikole Tavelića. Gre za Deodata iz Rodeza in Petra iz Narbonne, oba iz sedanje Francije ter Stefana iz Cunea (Piemont, It.).

Vsa slovesnost se je pričela preteklo nedeljo ob 9.30. Sv. oče je opravil sv. mašo v somaševanju s šestimi nadškofi in škofi iz Jugoslavije. Berili sta bili prebrani v hrvaškem in francoskem jeziku, evangolij pa v italijanskem in grškem.

Vsebinsko zelo bogata je bila homilija sv. očeta. Nič ni skrival, da gre za mučence posebne vrste. V času, ko je bilo v Jeruzalemu relativno mirno, so ti štirje frančiškanski bratje, polni idealizma, a istočasno malo previdni, prežeti silne ljubezni do Kristusa in prepričani o nujnosti oznanjanja evangelija, pogumno, čeprav ne ravno modro, skušali javno zavrniti Mohamedov nauk in tako povzročili reakcijo, ki se je končala z njih mučeništvom. Sv. oče se sprašuje, ali je tako mučenstvo, ki ga sam izzoveš, pravo, kajti ne sme se dražiti psa, ki spi. Na ta ugovor je sv. oče odgovoril, da je treba ravnanje sv. Tavelića in tovarišev presojeti ne po današnjih vidikih, temveč v luči takratnih časov. Prvi frančiškani so bili vsi prežeti želje po mučeništvu; sam sv. Frančišek Asiški ga je iskal. V mučeništvu so videli popolno posnemanje Kristusa; hoteli so z njim dokazati, da je Kristus resnica in da je ta resnica več vredna kot lastno življenje.

Nauk, ki nam ga nudi kanonizacija sv. Nikole Tavelića in tovarišev, je naslednji: treba je resnico pogumno oznanjati. Toda ni to v opreki s koncilskim duhom, ki priporoča strpnost s tistimi, ki so v zmoti? Novi svetniki nas ne vabijo k napadnim polemiki z drugimi in k večanju napetosti z različno mislečimi. Oni so postali mučenci ne morda zaradi sovraštva do muslimanov, temveč zaradi naivne želje, da jih spreobrnejo. Niso jih torej sovražili, temveč na svoj način ljubili. In te ljudi moramo ljubiti tudi mi; iskati moramo to, kar nas druži in se vedno bolj medsebojno spoznavati. Zato novi svetniki niso nobene anahronistične pojave; spominjajo nas, naj se izjasnimo v svojem verskem prepričanju, zavrtnemo prilagojevanje svetu in odpravimo iz sebe omahljivost, ki je smrt krščanskega poguma.

PROGRAM DVEH STRANK

Laburisti so dolgo časa veljali za stranko delavskega razreda in zapostavljenih slojev. Navduševali so se za podržavljenje težke industrije in se izrekli za klasični socializem Marxovega kova. Toda pod Wilsonovim vodstvom so laburisti spremenili svoj obraz. Wilson je odvzel laburizmu dogmatično marksistično vsebino, odpovedal se je podržavljenju proizvodnih sredstev ter britanski javnosti dokazal, da so tudi laburisti stranka, ki spoštuje pravice zasebnikov ter se ne navdušuje več za družbeno lastništvo. Laburizem je tako postal tipična angleška oblika socializma, sprejemljiv tudi za srednji sloj. Ni čuda, da so ga v Moskvi označili za »reakcionarnega«.

Konservativna stranka, tudi torijevci imenovana, pa še danes velja za stranko aristokracije in premožnih slojev britanske družbe. Navdušuje se za ohranjanje tradicij ter nasprotuje novostim in spremembam. Njeno temeljno načelo je svobodna trgovina; država naj se zato čim manj vmešava v življenje državljanov.

Obstaja pa še tretja stranka, ki je bila sila mogočna v 19. in v začetku 20. stoletja. To je liberalna stranka, katero trenutno vodi Jeremy Thorpe. Po drugi svetovni vojni niso imeli liberalci v parlamentu nikdar več kot 13 poslancev. Za te volitve so jim nasprotniki hudomušno napovedovali, da se bodo vsi liberalni poslanci lahko pripeljali v parlament kar v enem samem taksiju. Napoved se je za čuda uresničila: liberalci so si na volitvah v četrtek 18. t.m. izvojevali komaj šest mest.

ODGOVORNOST JE PREŠLA NA KONSERVATIVCE

Dosedanjega predsednika britanske vlade Wilsona je tako zamenjal dosedanji vodja opozicije in voditelj konservativne stranke Edward Heath. Mož je pri svojih 65 letih še vedno samski. Osebo je vse prej kot konservativen; v volilnih govorih je zahteval družbene spremembe, ki so veliko bolj radikalne kot so to svoj čas terjali laburisti. Manjka pa mu osebnost privlačnosti, ki je bila tako značilna za Wilsona.

Precej težav mu bo povzročalo tudi desno krilo stranke. Tako sta bila izvoljena v parlament pastor iz Severne Irske Ian Paisley, znan po svojem sovraštvu do katoličanov in Enoch Powell, ki zahteva izgon tujcev temne barve iz Anglije. Značilno je, da se zanj navdušujejo premmnogi angleški delavci, ki so nasprotni vseljevanju tuje delavne sile, zlasti če gre za Indijce, Pakistance in ljudi s področja Antil v Karibskem morju. Heath s tema skrajnejšema sicer ne soglaša, a vzeti je moral na znanje, da sta mu prinesla mnogo glasov. Vse to da misliti. Tudi v okrilju angleške demokracije se pojavljajo znaki, ki odkrivajo navzočnost naraščajočega razizma in verske nestrpnosti.

Še vedno nestrpni

Grška pravoslavna Cerkev je obtožila moskovski patriarhat, da povzroča razkol med pravoslavnimi Cerkvami. Grški pravoslavni škofovski sinod se čudi ruski pravoslavni Cerkvi, ker je dovolila katoličanom v svojih cerkvah prejemati obhajilo.

Koncert zborov „L. Bratuž“ in „M. Filej“

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici je priredila v nedeljo, 21. junija v Katoliškem domu koncert narodnih in umetnih pesmi. Nastopila sta mešani zbor »L. Bratuž«, ki ga vodi prof. Stanko Jeričijo, in moški zbor »M. Filej«, ki ga vodi g. Zdravko Klanjšček. Koncert so pevci obeh zborov poklonili spominu svojega nepozabnega prijatelja in zvestega pevca Petra Spacapana.

Program je obsegal dva dela. Prvi je bil posvečen polifoniji, drugi pa slovenski narodni in umetni pesmi. Teža programa je bila seveda v pivem delu. Morda se komu zdi izvajanje latinskih polifonskih skladb dolgočasno in nesmiselno; raje bi poslušali samo domače pesmi. Pri tem pa je treba poudariti, da je prav polifonija nekakšno merilo za zmogljivost in nivo zborov, poleg tega pa gotovo najboljša šola za vsak pevski zbor. Za pevce je sicer trd preizkusni kamen, toda mimo njega morajo vsi tisti zbori, ki stremiti po umetniški rasti. Sicer pa je klasična polifonska glasba renesančnih mojstrov tako bogata izvirne lepote, da lahko nudi estetski užitek tudi glasbeno neizobraženemu poslušavcu.

Moški zbor se je predstavil s štirimi skladbami. Prva je bila Gallusova »Ecce quomodo moritur iustus«; izvenela je lepo in ubrano. Sledil je motet »Adorna talamum tuum«, čigar avtor G.M. Asola spada med pomembne glasbene ustvarjalce 16. stoletja in je znan po številnih mašah in motetih. Pri izvajanju njegove skladbe je zbor pokazal precej posluha za tovrstno glasbo in primerno zlitost glasov. Zatem je občuteno zapel znano Mozartovo skladbo Ave verum. Škoda je, da je pri tej nadomestil originalno latinsko besedilo z besedilom slovenske evharistične pesmi, kar je nedvomno zmanjšalo učinek izvedbe. Dobra in prepričljiva je bila interpretacija Foersterjeve skladbe »Večerni aves«.

Tudi mešani zbor se je predstavil s štirimi skladbami. Prvi dve sta bili Gallusovi: »Cui dolus est gratia«, ki spada med »moralia«, tj. pesmi moralne vsebine, in pa petglasni motet »Diffusa est gratia«. Slednji se je odlikoval po izredno fini in čisti interpretaciji. Sledil je Scarlattijev motet »Ad te Domine levavi animam meam«, izraz osebnosti, skoraj lirično podane molitve z mirno zasnovanim prvim delom, ki preide nato v živahnost srednjega dela in se sklone s slovesno izpovedjo vere. Izvajanja zborja je povsem odgovarjalo vsebini. Mešani zbor je zaključil prvi del sporeda z umetnino češkega skladatelja Bohuslava Cernohorskega (1684-1742) »Praecatus est Moyses«. Ta močnega in zahtevna skladba doseže svoj vrhunec v blestični vokalni fugi »Memento Abraham«, medtem ko sta uvodni in zaključni del napisana v koralni obliki, ki razodeva vso globino religiozne doživljanja. Nedvomno je zbor v tej široko zasnovani skladbi dosegel višek. Pokazal je resno naštudirano tehniko in velik smisel za interpretacijo polifonske glasbe. Pri vsem tem ima vsekakor veliko zaslugo dirigent prof. S. Jeričijo.

Drugi del sporeda je obsegal slovenske umetne in narodne pesmi. Prvih pet pesmi je zapel mešani zbor, ki je tudi tu pokazal nekatere že omenjene značilnosti in odlike, zlasti v Maličevi skladbi Mrak in v Adamičevi Večerni pesmi. Lepo je izvenela tudi Ravnikova Poljska pesem. V Kogojevi priredbi narodne pesmi Stoji, stoji mi polje in v priljubljeni Pahorjevi priredbi vipavske narodne Pa se sliš' je bilo čutili v vsej preprostosti izraženo milino in čustvenost, ki sta bistvena elementa slovenske narodne pesmi.

Moški zbor je zapel pet pesmi, ki so bile živahnije in krepkeje in so zato primerno odgovarjale zasedbi zborja. Zelo je navdušila Manička P. Jereba, ki jo je zbor lepo in prepričljivo podal. Prijetni sta bili tudi Liparjeva Imel sem ptičico in Filejeva Mojim rožcam. Pri zahtevni in moderno zasnovani Goriški zdravici Aleksandra Vodopivca pa je zbor dokazal naštudiranost, gotovost in veliko zmogljivost. Pri tej pesmi je prišla lepo do izraza plastičnost glasov. Spored je zaključila popularna narodna pesem Bratci veseli vsi v Vrabičevi priredbi. Tudi pri tem zboru velja iskreno priznanje ne samo pevcem, marveč tudi pevovodji g. Z. Klanjščku.

Koncert je v glavnem zelo lepo uspel, vendar bi bil lahko program, zlasti glede na drugi del, bolj pester in raznolik. Poslušavci so oba zborja in njuna dirigenta nagradili z navdušenimi aplavzi. Za goriške Slovence je vsekakor zelo razveseljivo, da premoremo dva tako reprezentativna zborja. Zeleli pa bi, da bi ju po-

gosteje poslušali na takih samostojnih koncertih, kakršen je bil preteklo nedeljo v Katoliškem domu.

CEMU KULTURNO DELO

Preden so pevci obeh zborov začeli razvijati svoj program, je predsednik Zveze slovenske katoliške prosvete v Gorici dr. Kazimir Humar povedal nekaj tehtnih misli o pomenu kulturnega dela med nami. Dejal je:

Kulturno življenje in delovanje je važno za vsak narod, še bolj pa za vsako narodno skupnost, ki živi v neposredni zvezi s številčno močnejšim narodom z visoko kulturo. Za tako skupnost je gojitev lastne narodne kulture vprašanje življenja in smrti. Kajti le gojitev lastne narodne kulture poleg jezika bo tako skupnost ohranila pred počasno, a gotovo asimilacijo.

Zaradi tega je dolžnost vseh nas Slovencev, pa naj pripadamo kateremu koli političnemu in svetovnonazorskemu taboru, da gojimo svojo slovensko kulturo in se zanjo zanimamo. Najmanj, kar se zahteva, je, da se slovenski ljudje udeležujejo slovenskih kulturnih prireditiv. Tisti, ki niti tega ne delajo, so usihajoče veje, čeprav morda še govori slovensko. Zanje je samo vprašanje časa, kdaj se bodo narodno odtujili.

Kulturno življenje in delo pa zmeraj odraža tudi neko določeno ideologijo, neki določen svetovni nazor. Saj imamo poleg občečloveških in kulturnih vrednot tudi specifične vrednote, izvirajoče iz določenega pogleda na svet in iz določenega vrednotenja življenja. Zato gleda drugače na nekatere duhovne vrednote kristjan in drugače, kdor se ne čuti kristjana.

Naj za zgled omenim le najvišjo vrednoto, ki je Bog. Za vernega človeka je

Bog edinstvena vrednota, ki jo bo spoštoval bolj kot vse druge; za človeka, ki ni veren, pa Bog nič ne pomeni ali pa ga ima celo za idejo, zoper katero se je treba boriti.

Zato je prav, da imamo, in mislim celo, da moramo imeti tudi kulturne organizacije, ki temeljijo na krščanski ideji.

Vsi vemo, da današnji časi niso naklonjeni kulturnim vrednotam in kulturnemu delu. Vse ozračje, v katerem živimo, je prenasličeno z drugimi ideali, zlasti s pehanjem za vedno višjim življenjskim standardom. Danes je večina ljudi prepričanih, da le tisto kaj velja, kar more večati človekovo blagostanje na zemlji.

Naš slovenski človek pri tem ni izvzet. Tudi njemu so zaslužek, nova udobna hiša, nedeljski izlet z avtom več kot lepa pesem, glasbeni koncert, dramska igra ali predavanje. Nihče ne taji, da one druge niso dobrine, ki so važne in potrebne. Le to hočemo reči, da materialne dobrine niso najvišje in niso vse. Ob teh je potrebno, da se človek, prav zato, ker je človek, dvigne do višjih kulturnih in duhovnih dobrin, da čuti potrebo tudi po teh.

Prav zaradi tega so danes tem bolj vredni občudovanja in pohvale vsi tisti med nami, ki čutijo potrebo po kulturnih in duhovnih dobrinah in ki za kulturo žrtvujejo svoj čas in moči in večkrat tudi svoj denar. Naj gre zato naša hvala in zahvala vsem našim pevcem, igralcem in drugim kulturnim delavcem, ki v teh tako zmaterializiranih časih gojijo našo slovensko in krščansko kulturo, ki s kulturnim delom izpričujejo svoj idealizem, tisti idealizem, ki je do sedaj še zmeraj pomagal reševati slovensko ljudstvo pred narodnim in moralnim propadom.

L. B.

Koliko poznamo apostola Pavla

Javno mišljenje in življenje v Pavlovi času, zlasti po velikih mestih v Korintu ali Rimu, kristjanom ni bilo nič bolj naklonjeno kakor danes. Živeti so morali v pokvarjenem poganskem svetu, toda Duh, ki so ga s krstom prejeli, je v njih neprestano deloval, z »neizrekljivimi vzdih« zanje prošil, podpiral njihovo slabost. Bogu ni težko vse stvari uravnati tako, da nam ob naši dobri volji koristijo.

Ko apostol narodov pomisli, da je Bog iz čiste ljubezni do nas žrtvoval svojega Sina, ga to spoznanje napolni s takim navdušenjem, da vzklizne: »Zakaj prepričan sem, da nas ne smrt ne življenje ne angeli ne poglavarstva ne sedanjost ne prihodnost ne moči ne visokost ne globokost ne kaka druga stvar ne bo mogla ločiti od ljubezni božje, ki je v Kristusu Jezusu, našem Gospodu« (Rimlj 8, 38, 39).

Res bi morali kristjani temeljiteje prebirati in preučevati liste apostola sv. Pavla, pa bi vedno bolj uživali ob vzvišenosti, globocini in lepoti božjega razodetja, ki ga podajajo apostolove besede. Njegovi listi so kakor uliti, vsi enega kova, nosijo vse značilnosti njegove bogate osebnosti. Lista, naslovljena Tesaloničanom, naj bi bila prvi knjigi nove zaveze. Vsi listi so bili napisani v dobrih petnajstih letih. Apostol Pavel je poznal ustno in pismeno apostolsko izročilo o Kristusovem delovanju, trpljenju in smrti, vstajenju in poveličanju.

SV. PAVEL ZGLED BORBENOSTI IN ŠIRINE

Apostol Pavel ni imel težav samo s kristjani iz judovstva, kar je tudi povzročilo njegov nastop pred apostolom Petrom v Antiohiji, pojavljale in najavljuje so se tudi druge zmotne, nevarnosti za edinstvo in pravovernost v Cerkev. Vera je težka, verske resnice se ne dajo vskladiti s posvetnimi nazori. Njegova pisma so nastala prav zato, ker je bilo potrebno njegovo posredovanje. V Solunu so bile težave, kaj bo s pokojniki, kdaj bo konec sveta, v Korintu so bili medsebojni spori, tožarjenja, težek primer krvoskrustva, nerednosti pri božji službi. Razvila se je močna agitacija zoper njega, ki je bila glavni povod za njegov drugi list Korinčanom.

Apostol Pavel ni bil suhoparen znanstvenik, ki bi sedel za pisalno mizo ali predaval na kaki bogoslovni šoli. Bil je praktičen dušni pastir, ki ga je gnala po helenističnem svetu apostolska služba in srčna potreba. Pri svojem misijonskem delu se je srečaval z najrazličnejšimi ljudmi takratnega časa: kristjani, Judji in pogani, Rimljani, Grki in barbari, s civilno in vojaško oblastjo, učenimi in preprosti-

mi, svobodnimi in sužnji. V svojih pismih obravnava versko moralna vprašanja, ki so bila takrat pereča in so zahtevala njegovo posredovanje. V njegovih številnih pismih pride na vrsto skoro ves krščanski nauk, ki ga obravnava dogmatika in moralika.

Ob študiju apostola Pavla se bomo navzeli zdrave krščanske širine, ki je daleč od vsake sebične ozkosrčnosti in sprejme vsak drobec resnice, kjerkoli ga najde. Po drugi strani pa nam je zgled borbenosti in odločnosti, ki zmote ne pusti pri miru, ampak jo brez pomišljanja razkrinka.

Apostol ni visel na svojem življenju, vsak trenutek ga je bil pripravljen žrtvovati za Kristusa. Smrt je v njegovih očeh dobiček. Želi biti razvezan in biti s Kristusom, ve pa, da je za zdaj za njegove vernike mnogo boljše, če ostane pri življenju (Fip 1, 23). Ko je kasneje iz druge rimske ječe pisal učencu Timoteju, je že čutil, kako se mu približuje mučeniška smrt. Pozdravi jo kot zaniklo pomladi: »Jaz se že darujem in čas moje razveze je blizu. Dobri boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslej mi je pripravljena krona pravice, ki mi jo bo dal oni dan Gospod, pravični sodnik; pa ne le meni, ampak tudi vsem, kateri ljubijo njegov prihod« (2 Tim 4, 6-8).

Upajmo, da smo tudi mi med tistimi »vsemi«!

Goriški lurški romarji bodo imeli sv. mašo za srečno potovanje in duhovno bogat izid romanja v sredo, 1. julija ob osmi uri zvečer v cerkvi sv. Ivana.

Kako poteka novi krstni obred

Obred krščevanja otroka lahko razdelimo na štiri dele in sicer: Sprejem otroka ob cerkvenih vratih, sveto opravilo božje besede, krst in sklep.

Krstitelj sprejme otroka oblečen v praznično obleko, ne več z vijoličasto štolo, in pozdravi vse navzoče, zlasti starše in in botre. Vpraša jih, kaj želijo in jih takole nagovori: »Dragi starši, vi želite, da bi vaš otrok prejel sveti krst. Ali se zavedate dolžnosti, ki jo sprejemate, da ga boste vzgajali v veri, da bo spolnjeval božje zapovedi in da bo ljubil Boga in svojega bližnjega, kakor nas je učil Kristus?« In starši odgovorijo: »Zavedamo se.« In nato vpraša botre: »Ali ste pripravljene pomagati staršem tega otroka pri spolnjevanju njihovih dolžnosti?« In botri odgovorijo: »Smo.« Po tej iskreni in jasni izpovedi duhovnik pokriža otroka na čelo in povabi še starše, naj pripravijo tako.

REPENTABOR SPET VABI NA

veliki slovenski tabor

ki bo v nedeljo, 28. junija ob 17. uri na trgu pred cerkvijo Posvečen je

25-LETNICI KONCA VOJNE IN OSVOBODITVE IZPOD FAŠIZMA IN NACIZMA

Nastopajo pevski zbori s Tržaške, Goriške in Slovenije, glasbeni ansambli, folklorni plesalci, govornik in pozdravi zastopnikov iz vseh naših pokrajin. — Tabor želi počastiti žrtve vojne in nasilja najprej z molitvijo v božjepotni cerkvi repentaborske Marije, nato pa s pesmijo na taboru samem.

Za pijačo in prigrizek bo poskrbljeno. Udeleženci naj se odpeljejo pravočasno z avtobusi, da ne bo ob koncu gneče. Vozili bodo po običajni progji z avtobusne postaje v Trstu in z zadnje tramvajske postaje na Opčinah, ko se bo nabralo zadosti potnikov.

V primeru slabega vremena bo tabor v Kulturnem domu v Trstu ob isti uri. Organizatorji bodo sporočili kraj v nedeljo v opoldanskih obvestilih na tržaškem radiu.

NASVIDENJE NA REPENTABRU!

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Novi načelnik SKD - SLS

Do prihoda komunistov na oblast v Sloveniji je bila najmočnejša stranka SLS — Slovenska ljudstva stranka. Ob napadu Hitlerjeve Nemčije na Jugoslavijo jo je vodil dr. Franc Kulovec, ki pa je 6. aprila 1941 izgubil življenje v Beogradu ob nemškem bombnem napadu.

Proti koncu leta 1942 so zaupniki stranke SLS na tajnih sestankih izvolili za novega načelnika stranke dr. Miha Kreka, ki je kot glavni tajnik te stranke odšel leta 1941 z jugoslovansko vlado v emigracijo. Dr. Krek je stranko, ki si je dala v izseljenstvu ime SKD — Slovenska krščanska demokracija, vodil 27 let, vse do svoje smrti lanskega leta.

31. marca letos so bile razpisane volitve za njegovega naslednika. Z dvotretjinsko večino je bil izvoljen dosedanji glavni tajnik SKD-SLS Miloš Starč, odvetnik in svoj čas narodni poslanec za okraj Ljubljana-okolica. Komunisti so nanj organizirali neuspešen atentat že v jeseni 1942. Leta 1944 ga je 4. aprila hotela aretirati Gestapo, pa mu je uspelo rešiti se v Trst. Tam ga je 27. oktobra 1945 spet poizkusila ugrabiti komunistična trojka, da ga odvede v Ljubljano. Tudi ta poizkus ni uspel. Preko Rima je nato Miloš Starč prišel v Argentino. Obnovil je izhajanje tednika »Svobodna Slovenija«, ki ga izdaja še danes, bil več let predsednik Društva Slovencev, leta 1967 pa je postal glavni tajnik SKD-SLS. G. Milošu Starču, ki ima sedaj 65 let, izrekamo k izvolitvi tudi mi svoje čestitke z željo, da bi doživel dan, ko bo slovenski narod mogel zopet svobodno izbirati svoje predstavnike v pluralistični družbi.

RAZNO

Bodoči kapitel salezijanske družbe

Salezijanska družba se pripravlja na izredno zasedanje, ki naj vneso v življenje družbe zahteve zadnjega koncila. To zasedanje ali glavni kapitel, kakor se navadno imenuje, bo prihodnje leto v Rimu, verjetno v marcu ali aprilu.

Ena tretjina ljudi so kristjani

Na svetu je ena milijarda 27 milijonov kristjanov, to je ena tretjina vsega prebivalstva na svetu. Vsak tretji človek na

svetu torej veruje v Kristusa. Med kristjani je 613 milijonov katoličanov, 272 milijonov protestantov in 142 milijonov pravoslavljanih. Poleg kristjanov je na svetu 509 milijonov muslimanov, 444 milijonov hinduistov in 14 milijonov Judov.

S TRŽAŠKEGA

Sestanek somišljenikov Slovenske skupnosti v Borštu

V torek zvečer, 16. junija so se v Borštu sestali vsi izvoljeni kandidati in drugi somišljeniki Slovenske skupnosti za dolinsko občino ter proučili izide občinskih in pokrajinskih volitev z dne 7. junija t.l.

Soglasno so ugotovili, da je lista Slovenske skupnosti kljub vsej ostrini in napadalni volilni kampanji številnih nasprotnikov dosegla v danih razmerah zadovoljiv uspeh: ohranila je v bistvu glasove v primeri z občinskimi volitvami leta 1964, povečala pa jih je v primeri z deželnimi volitvami leta 1968. S tem so volivci ponovno izpričali zaupanje kandidatom in listi Slovenske skupnosti kot taki.

Predstavniki Slovenske skupnosti za Dolino se zato najiskrenejše zahvaljujejo vsem volivcem, vsem dosedanjim svetovalcem za njihovo opravljeno delo, novoizvoljenim pa želijo, da bi nadaljevali z delom v korist krajevnega prebivalstva ter vse slovenske narodne skupnosti.

Ugotavljajo, da iz analize političnega položaja v občini objektivno izhajajo, da vloga Slovenske skupnosti kot narodno-obrambne in socialne povezave vseh slovenskih demokratičnih sil postaja vsak dan bolj pomembna in nenadomestljiva.

Zato so sklenili, da bodo okrepili njene organizacijske prijeme ter delovanje med občani. Dali in podprli bodo pobude za učinkovito preprečevanje tihe in načrtno asimilacije, katere prvi sadovi so se pokazali ravno pri zadnjih volitvah. Pri tem bodo njeno delovanje vodila načela strpnosti, medsebojnega spoštovanja in upoštevanja pri konstruktivnem iskanju in zavzemanju za koristi celotne naše skupnosti mimo ozkih strankarskih koristi.

Zgonik

Dne 19. t.m. se je sestal zbor kandidatov in volivcev Skupne slovenske liste iz zgoniške občine. Po uvodnih besedah ponovno izvoljenega nosilca liste Vladimira Rebule in po poročilih o volilnih izidih na posameznih voliščih so prisotni smatrali za svojo dolžnost, da se najprej iskreno zahvalijo vsem volivkam in volivcem, ki so izrazili zaupanje kandidatom Skupne slovenske liste in s tem podprli slovenski napredni socialni program liste. To je zgovoren dokaz, da so propadle razdiralne in včasih tudi obrekovalne akcije političnih nasprotnikov, ter je to hkrati dokaz politične in demokratične zrelosti širokega kroga slovenskih volivk in volivcev.

Zbor volivcev je svojim izvoljenim svetovalcem zagotovil vso pomoč pri njihovem odgovornem delu. Izvoljeni predstavniki pa so s svoje strani obljubili, da bodo ohranili stalen stik s svojimi volivci in da bodo pri svojem delovanju imeli vedno pred očmi splošne koristi občine in vsega domačega prebivalstva. Pri svojih prizadevanjih bodo zagovarjali predvsem potrebo po enotnosti, strpnosti in razumevanju med vsemi občani, ne nazadnje tudi zato, ker se zavedajo, da predstavljajo skoraj polovico prebivalstva zgoniške občine.

Slovenski tabor v Nemčiji

Slovinci v Nemčiji so tudi letos praznovali svoj letni shod, ki je postal že tradicionalen in ga imenujejo Binkoštno srečanje. Letos je bilo vodilo srečanja »Verno srce, poštene roke«. Visoka udeležba je privedla veselo presenetila. Glavno mesto baden-württemberške dežele, Stuttgart, je na binkoštno nedeljo, 17. maja zaživel v slovenskih barvah. Slovenske zastave, cela vrsta parov v narodnih nošah, tako odraslih kot otrok, ter blizu 2.500 zbranih rojakov je dalo ta dan mestu Stuttgart svojstven pečat.

Na srečanje so prišli slovenski delavci in delavke iz vseh krajev Nemčije, od Münchena do Hamburga in Berlina. Iz Porurja (Oberhausen) je g. Skraba pripeljal skupino v narodnih nošah. Častno zastopstvo je prišlo iz Pariza z zastavo društva Slovencev. Tudi Belgija in Holandija sta poslali zastopstvo tamkajšnjih Slovencev z društveno zastavo. Na shod v Stuttgart so prišle tudi skupine iz Švice in Avstrije.

Verski del srečanja je bil v cerkvi sv. Jurija, ki stoji blizu glavne postaje v mestu. Sv. maša se je pričela ob pol enih. Ze uro pred pričetkom službe božje so se rojaki začeli zbirati na cerkvenem trgu. Ko so zvonovi povabili v cerkev, se je božji hram napolnil do zadnjega kotička.

Sest slovenskih duhovnikov (Skraba Lojze iz Oberhausena, Prijatelj Franček iz Mannheim, Felc France iz Stuttgarta, Turk Ciril iz Esslingena, Rozman Branko iz Münchena in Zakelj Vinko iz Liega) je obkrožilo oltar ter opravilo skupno sveto daritev ob aktivnem sodelovanju navzočih, kar je omogočilo posebej za to slavje pripravljene oblike z molitvami in pesmimi. V pridigi je g. Felc poudaril važnost cerkvene avtoritete in potrebo po enodušnosti v mišljenju in delovanju duhovnikov s papežem, kateremu je obljubil Kristus pomoč Sv. Duha pri vodstvu Cerkve.

Po končani božji službi je bila cesta med cerkvijo in Killesbergom podobna eni sami dolgi procesiji z zastavami slovenskih združenj v Nemčiji, Franciji, Belgiji na čelu. Vse je hitelo v dvorano III. gospodarskega razstavišča v parku Killesberg, kjer je bil na sporedu družabni del srečanja.

Prostrana dvorana je bila praznično okrašena: na stenah slovenske zastave, oder v zelenju in rožah, nad njim napis

vodila srečanja: »Verno srce, poštene roke«. Belo pregrnjene mize, vrste slovenskih natakarič in natakaričev, duh po kranjskih klobasah. Že prvi pogled na vse to je jasno govoril: tu so doma Slovenci! Zato ni čudno, da ni trajalo dolgo, ko je bil zaseden zadnji prostor v dvorani.

Glavni govornik je bil dr. Janez Zdešar. Razložil je geslo »Verno srce, poštene roke« in se dotaknil več vprašanj, ki zadevajo slovenske delavce in delavke v Zahodni Nemčiji. Vprašanje, ki vse najbolj muči, je vprašanje naših otrok: res ni mogoče zanje narediti s slovenskim poukom? In, ali odgovornih ljudi res ni mogoče prepričati, da je slovensčina samostojen jezik, da je to treba upoštevati v uradovanju, pa tudi pri radijskih oddajah za slovenske delavce iz Jugoslavije?

Za govorniki je nastopil zbor »Domači zvon«. Na sporedu je bil tudi velik srečilo s tisoč dobitki. Glavni dobiček je bil dobro ohranjen Volkswagen. Ni čuda, da so bile srečke na mah razprodane. Za zabavo sta igrala dva kvinteta: »Slavček« in »Potepuhi«. Vsakdo od udeležencev je doživel kaj lepega na taboru v prijetni in poštenu družabnosti. Zato je tudi tabor v polni meri uspel, svetu pa izpričal, da Slovenci tudi v tujini ne pozabljajo vrednot kot so mati, domovina, Bog.

Zahvala

Vodstvo škedenjskega Doma se toplo zahvaljuje vsem škedenjcem, ki so ob otvoritvi Doma kakorkoli prispevali k uspehu prvega praznika.

Za odbor: Dušan Jakomin

Svobodni pogledi. Prejeli smo nekaj izvodov drugega zvezka knjižne zbirke »Svobodni pogledi na slovensko preteklost, sedanjost in prihodnost«. Zbirka izhaja v Buenos Airesu. Iz vsebine: Pot k prvi slovenski vladi (dr. Tine Debeljak); Upor legionarjev v Odesi, krfski sporazum in majniška deklaracija; Ruska revolucija; Masarykove češke legije; Jugoslovanski odbor; Osvobodilno gibanje v Sloveniji; razpad Nemčije; Ustanovitev narodnih držav; 29. oktober 1918 in sestava prve vlade; Korošec-Pašič; govor dr. Al. Kuharja. — Brošura ima 112 strani. Cena 700 lir.

Priznanje slovenskim učencem

Tržaška agencija zavarovalnice INA je razpisala slikarsko nagradno tekmovanje, ki so se ga lahko udeležili učenci vseh osnovnih šol na Tržaškem. Na natečaj je bilo odposlanih skupno 500 risb, od katerih so nagradili štiri. Slovenski učenci so odnesli kar tri nagrade. Ti učenci so Bruno Stanissa (osnovna šola v Nabrezini), ki je prejel prvo nagrado, Damijana Carli (osnovna šola v Sv. Križu), ki je prejela tretjo, in Igor Zaccaria (osnovna šola v Nabrezini), ki je prejel četrto.

Nagrajevanja se je udeležil sam šolski skrbnik prof. G. Angioletti in izrecno pohvalil slovenske učence. Prof. Angioletti se je udeležil tudi podelitve nagrad za platnico otroške revije Galeb.

Dr. Štoka za ureditev problemov slovenske šole

Deželni svetovalec dr. Drago Štoka je naslovil na deželni odbor dežele Furlanija-Juljska Benečija posebno interpelacijo, ki zadeva nerešene probleme slovenske šole na Tržaškem in Goriškem.

Potem ko najprej omeni nedavni protestni nastop slovenskih šolnikov v Rimu, poudari brezbriznost osrednjih šolskih oblasti, ki se vedno zatekajo k obljubam, nikdar pa tem ne sledijo dejanja.

Glavne vrste zastopavanja slovenske šole, ki zadevajo vso našo manjšino, bi bile naslednje:

1. Se vedno ni bil pravno določen organik za vzgojna ravnanjstva niti objavljen zadevni natečaj za službena mesta;
2. ni bil še pravno označen niti objavljen natečaj za mesto nadzornika na ljudskih šolah;
3. še vedno ni bila ustanovljena sloven-

ska strokovna šola v Trstu, čeprav je bila njena ustanovitev sklenjena v okviru mešane italijansko-jugoslovanske komisije;

4. manjkajo izvršne odredbe za uveljavljanje zakona št. 1012 od 19. julija 1961, ki ureja delovanje slovenske srednje šole;

5. manjkajo usposobljenostni dekreti kakor tudi razglasitve natečajev za mesta stalnih profesorjev prve in druge stopnje na slovenskih srednjih šolah.

Dr. Štoka zaradi vsega povedanega sprašuje deželni odbor, kakšne korake name-rava podvzeti pri ministrstvu za pouk, da bodo problemi, ki zadevajo slovensko šolo na Tržaškem in Goriškem dokončno rešeni ne le v interesu prizadetih učiteljev in učencev, temveč tudi interesov vse slovenske skupnosti v Italiji.

Literarna nagrada »Vstajenje« 1969

Dne 21. junija se je sestalo v Trstu razsodišče literarne nagrade »Vstajenje«, ki ga sestavljajo dr. Martin Jevnikar, Franc Jeza, dr. Anton Kacin in dr. Rafko Vodeb, in podelilo nagrado »Vstajenje« za leto 1969 pesniku in pisatelju Levu Detelu za vse njegovo pisateljsko delo, zlasti pa za zbirko pesmi »Sladkor in bič« ter grozljivo zgodbo v verzih »Crni mož«, ki sta izšli leta 1969.

Lev Detela je s svojimi dosedanjimi spisi dokazal, da je nadarjen pripovednik, ki se zna poglobljati v ljudi in okolje, da zna ustvarjati razpoloženja in da mojstrsko obvladuje jezik. Izbral si je skrajno avantgardistično smer, ki je bila ob njegovem nastopu nekaj novega v slovenski literaturi, v zadnjih spisih pa se od nje že znatno odmika in išče samostojnejši obraz.

Obnovljeni prostori škedenjskega Doma

V nedeljo popoldne je bila v škedenjskem kulturnem društvu otvoritev obnovljenih prostorov. Po pozdravnem nagovoru predsednika društva škedenjskega kaplana Dušana Jakomina je prostore blagoslovil starosta slovenskih duhovnikov dr. Jakob Ukmar, ki je v priložnostnem govoru pozval škedenjce, naj v prenovljenih prostorih skrbijo, da bo še bolj zaživel versko, kulturno in narodno delo.

Spregovoril je tudi škofov vikar dr. Lojze Škerl, ki je čestital škedenjcem k tako vidnemu uspehu. Nato se je oglašil k besedi škedenjski župnik msgr. Latin, ki je izrazil priznanje kaplanu Dušanu Jakominu in obljubil svojo pomoč pri nadaljnjem delu. Pozdrave so prinesli še predstavniki nekaterih prosvetnih krožkov, med katerimi prof. Alojz Tul in Stojan Lovriha za mladinski krožek iz Doline. Slovesnosti so se udeležili tudi deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. D. Štoka, msgr. Salvadori ter predstavniki sosednjih župnij.

Po uradni slovesnosti je sledil družabni del, med katerim so vsem številnim prisotnim postregli z domačo kapljico in priprizkom. Vzdušje se je razživel ob prepevanju slovenskih pesmi in ob prijetnih pogovorih, ki se je zavlekel pozno v večer.

Upravičeno lahko rečemo, da že dolgo časa ni bilo v škedenju tako pristno domače in prijetne slovesnosti, ki bi pritegnili

la toliko škedenjskih rojakov in prijateljev iz bližnjih krajev. Zasluga za to gre v prvi vrsti vodstvu Doma in vsem številnim dobrotnikom, ki so s svojimi velikodušnimi prispevki omogočili obnovo prostorov, ki jih je namenila za kulturno udejstvovanje pokojna gospa Draga Rosenberg-Gregorič. Njena odločitev je rodila bogate sadove, ki bodo v korist vse naše skupnosti v tem delu mesta.

V soboto, 27. t. m. bo pa kulturna prireditev z nastopom škedenjske mladine in pevskega zbora. Na prireditve so vabljeni vsi rojaki.

Predsedniki izpitnih komisij na Tržaškem

Na srednji šoli »Ivan Cankar« pri Sv. Jakobu je predsednik komisije prof. Edmund Zetko, na srednji šoli »Sv. Cirila in Metoda« pri Sv. Ivanu prof. Viktor Sosič, na srednji šoli »Srečko Kosovel« na Opčinah prof. Ivana Antonini, na srednji šoli »Fran Erjavce« v Rojanu prof. Viktor Višnovac, na srednji šoli »Igo Gruden« v Nabrezini prof. Edi Košuta, na srednji šoli »Fran Levstik« na Proseku prof. Aldo Stefančič in na srednji šoli »Simon Gregorčič« v Dolini prof. Vera Bedendo.

Vsem našim dijakom, ki se bodo letos udeležili zaključnih izpitov oziroma matur želimo obilo uspeha.

PISMO FRANCA GABROVSKEGA

V juliju 1941 dobim pismo. Iz Palestine je bilo. Pisal mi je Franc Gabrovšek, moj novomašni govornik.

Kako je doma, ne ve nič. On je odpotoval kot odposlanec Slovenske ljudske stranke, da bo zastopal slovenske interese zunaj v svetu.

V naglici je odpotoval, poslan po vodstvu stranke. Čez Srbijo in Grčijo je prišel v Jeruzalem.

Pri bombardiranju Beograda je bil ubit dr. Kulovec, ki je prevzel za Korošcem vodstvo stranke.

V Ljubljani se šopinjijo Italijani, v Mariboru pa Nemci. Pavelić je pa razglasil svojo »Neodvisno« Hrvatsko.

In še naroča: Bodi na straži! Verjetno te čakajo velike naloge, ki jih bo terjala od tebe domovina.

MATERINA SMRT

Domovina je ostala brez glasu. Sredi poletja 1941 šele dobim iz jezuitskih virov strahotno in obširno poročilo o divjanju Nemcev na Gorenjskem in na Štajerskem.

Nečloveško postopanje z duhovniki in inteligenco ter maščevalno pobijanje talcev.

Ko sem prve dni oktobra šel na potovanje v notranjost dežele, me je v Rosariju sprejel bratranec Pahovčev Janez. V Rosariju so bili štirje od družine: dva brata in dve sestri, otroci strica Pahovca iz Črnega vrha, najmlajšega brata moje matere.

»Ali imate od doma kaj glasu?« me vpraša.

Jaz pa nisem že dolgo nič dobil. Pa spet pravi on: »Ze dolgo Vam nič ne pišejo?«

Iz teh vprašanj sem zasluhlil, da on nekaj več ve.

»Pa mi povej, kaj ti veš. Si dobil kak glas?«

»Da, dobil, že precej časa je.«

»Torej z besedo na dan! Saj veš, da ničesar dobrega ne pričakujem in me nobena novica ne bo iznenadila.«

Pa pravi: »Vaša mati je umrla!«

Stlil sem, da bo kaj takega. Grenko me je stisnilo v prsni. Pa vprašam: »Pa ne, da bi bila ubita?«

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 28. junija do 4. julija 1970

Nedelja: 9.35 Po domače z ansamblom Borisa Kovačiča. 10.50 Otroška matineja. 12.00 Festival orkestror JA. 15.20 Košarka za memorial Radivoje Korača. 16.45 Atletski finale za pokal Jugoslavije. 18.15 Šerifov sin - ameriški film. 20.35 M. Sušmelj: Pred Adamom.

Ponedeljek: 18.30 Fantje v Skornjih. 20.35 M. Careneuve: Ločitev - franc. TV igra. 22.00 Clovek s kamero. Nesmrtna Grčija.

Torek: 17.45 M. Sušmelj: Juer Slon. 18.30 Z L. Slakom na Trški gori. 19.30 Male trofeje za slovo. 20.35 Sekira - film. 22.05 Veliki orkestri BBC.

Sreda: 20.35 Monitor. 21.35 Srečni metulj. 22.00 Mednarodni jazz festival v Ljubljani.

Četrtek: 14.00 Wimbledon: Teniška tekmovanja moških posamezno. 18.30 Risanec in še kaj. 19.05 Enkrat v tednu. 19.20 Melodije iz Brašova. 20.35 A. Marodič: Očka. 21.15 Kulturne diagonale. 21.45 Mannix, serijski film.

Petek: 14.00 Wimbledon: Teniška tekmovanja moških parov. 17.50 Sebastijan in odrasli - film. 20.35 Jutro - jugoslovanski film.

Sobota: 14.00 Wimbledon: Teniška tekmovanja moških posamezno. 17.35 J. Bevc: Mama te želi spoznati. 18.00 Nove melodije. 20.35 Melodije Istre in Kvarnerja - prenos festivala zabavnih melodij. 22.10 Skrivnosti morja. 22.35 Močnejše od življenja - serijski film.

★

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi svoje člane in vse prijatelje krščanske edinosti na mesečno mašo za edinost, ki bo v četrtek, 2. julija v kapeli šolskih sester pri Sv. Ivanu ob 18. uri. Nato bo v Vzhodnem domu ekumensko srečanje. Obenem sporočamo, da bo letos prazna ekumenske nedelje 12. julija na Vejni popoldne ob 16.30. Podroben spored bo javljen v prihodnji številki.

Nadaljuje se vpisovanje za II. ekumenski romanje po Bosni in Hercegovini.

Nižja srednja šola »Fran Levstik« — oddeljeni razredi Sv. Križ in državna osnovna šola »Albert Sirk« vabita starše in vse vaščane na jubilejno prireditev v počastitev 25-letnice obnove slovenskih šol na Tržaškem, ki bo v bivši kino dvorani prihodnje nedeljo 28. t. m. ob 16. uri. Na sporedu bo slavnostni govor, pevski nastop osnovnošolcev, tridejanke s petjem in baletom »V kriškem portiču«, v kateri bodo nastopili učenci obeh šol ter Beličičeva »Svetokriška«, ki jo bosta zapela združena šolska zbor ob spremljavi harmonike.

Vpisovanje v I. razred državnega učiteljskega »A. M. Slomšek« v Trstu je do 10. julija. Do istega dne se morajo vpisati dijaki ostalih razredov, ki bodo izdelali v poletnem roku. Do 22. septembra pa se lahko vpišejo dijaki, ki bodo imeli popravne izpite. Natančnejša navodila so na razpolago vsak dan od 9. do 12. ure v tajništvu zavoda.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu obvešča, da bo odhod prve izmene otrok in sicer dečkov v kolonijo Rigolato dne 2. julija t. l. ob 8.30 izpred hiše v ulici San Nicolò 31.

ANCIFAP (Trst, trg Valnaura 9) prireja tečaje za usmeritev delavcev in vajencev v tovarno Grandi Motori v Trstu. Starost je do 30. leta; tisti, ki bodo pripuščeni, bodo že v času tečajev dobili mesečno 70.000 lir. Čas za vložitev prošnje je do 15. julija. Vsa podrobnejša pojasnila daje gornja ustanova, to je ANCIFAP.

Mešana pevska zbor šole »Ivan Cankar« pri Sv. Jakobu v Trstu in šole »Fran Erjavce« iz Rojana sta pod vodstvom prof. Dine Pahorjeve skupno zapela na osrednji proslavi ob 25-letnici obnove slovenskih šol

† Msgr. Janez Hladnik

V SLUŽBI CERKVE IN NARODA

(SPOMINI)

DOMOVINA V OGNJU

Odmev vojne v Evropi je postajal čedalje glasnejši. Med našimi rojaki je zapihala rdeča sapa. »Sección especial« (Posebni oddelek) pri policiji se je zaradi tega začela zanimati za slovenska društva in časopise.

Da bi se našemu tedniku »Slovenski list« ne zgodila kaka nevšečnost, sem ga jaz pokril s svojo duhovsko suktnjo. Sprejel sem odgovorno uredništvo, kar je bilo nad vse koristno, kajti tako sem skozi tri leta mogel res vodilno vplivati na slovensko javno mnenje. Pisal sem razna poročila in črtice. Ljudje so moje pisanje radi brali in tako sem držal ta položaj vse do leta 1944, ko je Titova propaganda osvojila svetovno javno mnenje in sem se moral

jaz umakniti iz uredništva.

Na cvetno nedeljo 6. aprila 1941 so Nemci napadli Jugoslavijo. Sv. mašo na velikonočno nedeljo 13. aprila sem imel v kripti Sv. Rože. Prišli so ne le Slovenci kot navadno, temveč je prišla tudi vsa srbska, črnogorska in macedonska narodna družina. Med sv. mašo so svojo vročo kri še nekako krotili. Ko pa je bilo maše konec, je pa vsa skupnost zakričala: »Zivel kralj Peter, doli Hitler«. Bil je pravi škandal. Seveda se pravoslavci tega niso zavedali, saj jim je disciplina v katoliških cerkvah neznan stvar.

Ko sem prebiral vojna poročila, sem zvedel, da je bilo nekaj boja z Nemci na reki Dravi in še ponekod na slovenski meji. Italijanske čete pa so prodrle do Ljubljane.

Kaj se je pač moralo tedaj goditi doma? Potem zvem čez teden dni iz časopisov, da je bila ustanovljena nova italijanska dežela, Ljubljanska pokrajina. Nato pa nobene besede več. Tudi nobeno pismo ni več prišlo...

(Se bo nadaljevalo)

Zmaga lipove vejice v Števerjanu

Verjetno je prav neupravičena propaganda Liste občinske enotnosti marsikoga spodbudila, da se je odločil na zadnjih volitvah, da odda svoj glas lipovi vejici, to je upravi, ki vodi že dvajset let našo slovensko občino, saj take zmage v Števerjanu nismo še slavili. Lista lipove vejice je prejela kar 277 glasov, se pravi po vojni največje število. Lista občinske enotnosti pa le 170, ki je najmanjše število, ki ga je sploh kdaj ta lista prejela.

V tem lahko vidimo namen ogromne večine Števerjancev, da glasujejo za slovensko stvar in ne nasedajo slovenskim oportunistom po italijanskih strankah, čeprav so jim obljubljali vse mogoče stvari.

Lipova vejica je stvarno prikazala borbo in napore naše uprave, da se ustvarijo pogoji modernega napredka vasi na vseh področjih; prikazala pa je tudi težko finančno stanje občine, ki ni vključena ne v »Prosto cono« in nima niti tovarni ali drugih obratov. Ne delamo si utvar, a vemo, da bomo z vztrajnostjo in s pomočjo večine Števerjancev kakor doslej veliko naredili.

Ob koncu bi radi poudarili še eno resnico. V tej volilni propagandi je tako v Števerjanu kot na Goriškem bilo veliko govora o osvobodilni borbi in o spomenikih. Nihče pa ni povedal, da je bil prav Števerjan tista vas, ki je s skupnimi močmi zgradila med prvimi že leta 1949 spomenik vsem svojim žrtvam, druge »napredne« slovenske vasi na Goriškem pa šele celih dvajset let pozneje. Eno je propaganda, drugo pa resno delo.

Jamlje — Pogreb mladega moža

V sredo, 17. junija smo pokopali komaj 35-letnega moža Livija Kobala. Zbolel je na srcu in trdno upal, da bo ozdravel. V ta namen je šel tudi v Padovo, kjer so mu napravili drzno operacijo s tem, da so mu zamenjali srčno sklopko. Vrnil se je domov v upanju, da bo z umetno sklopko lahko še dolgo živel. Nekaj mesecev je šlo, potem pa je nenadoma nastopila kriza. V soboto, 13. junija so ga morali odpeljati v trziško bolnišnico z visoko mrtlico. Nastopila je nezavest, iz katere se ni več prebudil. Umrl je naslednji ponedeljek.

Domačini so mu priredili zelo lep pogreb, pri katerem so peli združeni moški zbori iz Jamelj in Doberdoba. Kar velja še posebej pohvaliti, je pa dejstvo, da so domačini namesto cvetja na grob poklonili večjo vsoto denarja družini pokojnega Livija, ki je zapustil ženo in dva še majhna otroka. Vsekakor so Jamelji v tem oziru dali lep zgled drugim, kako je treba izkazovati spoštovanje do pokojnih: ne s cvetjem, temveč z dobrimi deli, kar je bolj uspešno in bolj krščansko.

Volitve, doberdobski župan in njegove obljube

V sredo, 17. junija se je v Doberdobi sestal krog kandidatov na slovenski listi z lipovo vejico in njihovih somišljenikov ter vzel v pretres volilno kampanjo in izide volitev. Kljub nedostojni in zahrbtni kampanji, ki so jo vodili župan Jarc in nekateri njegovi pristaši, se je število glasov na slovenski listi zvečalo, kar daje veliko zadoščenje vsem, ki so se v teški volilni borbi nesebično žrtvovali. Glas, ki so ga volivci oddali kandidatom lipove vejice, je šel ljudem, ki niso iskali oseb-

nih koristi, temveč so želeli pomagati občanom in zagotoviti boljšo bodočnost doberdobski občini.

Ni mogoče pozabiti dogodka v Dolu, ko je skupina kandidatov na listi občinske enotnosti z županom na čelu zapodila jameljske in doberdobske kandidate na listi z lipovo vejico, ki so se na vabilo hoteli udeležiti volilnega zborovanja. Verjetno jih je njihova prisotnost motila, ker dobro vedo, da je resnica le ena, saj so tudi zavrnili debato, ki so jo napovedali kandidati Slovenske demokratske zveze.

Somišljenike SDZ so zmerjali s fašisti in na nesramen način obtoževali dosedanja dva opozicijska svetovalca, da sta zahtevala rabo izrecno italijanskega jezika v občinskem svetu. Župan Jarc se je skliceval na dejstvo, da je v tem smislu dobil pismo od goriškega prefekta. Zato, da bi metal prah v oči volivcem, je grozil z objavo pisma, ni ga pa hotel dati čitati prizadeti svetovalki, čeprav ji je bil to obljubil.

Na volilnih zborovanjih pa se je neko prefektovo pismo čitalo in tudi v gostilnah. G. župan je volivcem obljubil, da bo pismo razobesil pred občino. Upa se, da bo g. župan vsaj to volilno obljubo takoj izpolnil.

Tako in drugo blatenje manjšinskih svetovalcev kot npr. da so bili proti dijaški podpori, medtem ko so ti v resnici zahtevali razširitev podpor vsem potrebnim študentom, da so proti spomeniku, medtem ko so si vseh pet let prizadevali, da bi zadeva stekla do uresničitve, je somišljenike SDZ, skupaj s kandidati lipove vejice privedlo do sklepa, da so ostro obsodili to ravnanje ter sklenili, naj se čimprej zbere širši krog volivcev ter se jih seznanja s težavami, s katerimi se bo morala spoprijeti opozicija v novoizvoljenem doberdobskem občinskem svetu.

Protizajedavska sredstva v vrtu

Uporaba protizajedavskih sredstev v zelenjavnem vrtu je zelo kočljiva zadeva. Sredstva so več ali manj strupena, dočim je treba nekatere zelenjavne pridelke pogosto nabirati. Kako se izognemo nevarnosti zastrupitve? Predvsem izberemo sredstva, ki niso nevarna za človeka ne za domače živali. Znano je, da so protizajedavske pripomočki razdeljeni po stopnji strupenosti v štiri skupine: v prvo spadajo najbolj strupeni in smrtno nevarni; označeni so z mrtvaško glavo; teh rajši v vrtu ne rabimo. V drugo skupino spadajo še vedno zelo strupena sredstva, ki so označena z ležečim križem ×; tudi ta sredstva niso priporočljiva v vrtu. Tretja skupina, ki nosi le opozorilni napis, še vedno lahko povzroči neprijetne posledice v človeškem telesu; zato po možnosti izpustimo tudi te. Za vrt pa lahko uporabljamo sredstva, ki spadajo v četrto skupino ter nimajo na ovitku nobenega svarilnega znaka niti napisa; sem spada npr. žveplo, o katerem vemo, da ga moramo rabiti pazljivo, četudi ni nevarno. Enako ravnamo tudi s sredstvi, ki jih boste zasledili v nadaljnjih odstavkih.

Proti boleznim uporabljamo fungicide (anticrittogamici). Belo plesen ali oidij zatiramo z žveplom; izberemo lahko žveplo za prašenje ali za škropljenje. Proti isti bolezni je zelo uspešno novo sredstvo Karatane (= Dinocap), ki pa spada v

Lurškim romarjem

Iskreno pozdravljamo vse lurške romarje, ki se bodo prihodnji mesec poklonili Lurški Gospe. Priglasilo se jih je 600.

Odhod iz Trsta je določen za nedeljo 5. julija ob 18.50, odhod iz Tržiča pa ob 19.15. Goriški romarji naj vzamejo vlak, ki odhaja iz Gorice proti Tržiču ob 18.31. Vsak kupe je oštevilčen in nosi ime posameznih župnij in krajev. Vsa prtljaga romarjev naj ima vizitko z naslovom za primer, da bi se izgubila.

Za tržaške romarje bo v štedenskem Domu v ulici Soncini 112 na programu film Bernardette z začetkom ob 18. uri na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija. Ob tej priliki bo vsak udeleženec dobil romarsko knjižico in zadnja navodila. Goričani naj dvignejo knjižico na upravi Katoliškega glasa od srede 1. julija dalje. Kdor bi je ne dvignil na upravi, jo bo dobil na vlaku pri msgr. Močniku, ki je voditelj goriške skupine. Za vse informacije se obrnite na vodstvo romanja: Dušan Jakomin, Skedenj, tel. (040) 815909.

OBVESTILA

Ravnateljstvo gimnazije-liceja in učiteljskega v Goriči obvešča, da se vrši vpisovanje v vse razrede — za šolsko leto 1970/1971 — do 10. julija 1970.

Ravnateljstvo državnega strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici, ul. Seminario 7, sporoča, da se vrši vpisovanje dijakov za prihodnje šolsko leto v vse tri razrede vsak delavnik do vključno 10. julija in sicer od 10. do 12. ure. Priporočamo staršem, da vpišejo svoje otroke v tem roku in naj po možnosti ne čakajo zadnjih dni.

Tradicionalno mednarodno tekmovanje pevskih zborov, ki ga že vrsto let organizira pevski zbor »Cesare A. Seghizzi« v Gorici, se bo letos vršilo od 17. do 20. septembra.

ŠPORT

Zaključil se je turnir »Pokal Peter Spacapan«

Sportno združenje Olympia iz Gorice je v preteklem tednu organiziralo odbojkarški turnir »Pokal Peter Spacapan«, s katerim se je društvo hotelo pokloniti spominu pokojnega Petra, ki je bil odličen organizator in vztrajen igralec Olympije. Prve izdaje tega turnirja se je udeležilo izredno lepo število moštev, ki nastopajo v D ligi in v promocijskem prvenstvu naše dežele. Iz D lige so se prijavila sledeča moštva: Aurora in Pav iz Vidma, Torriana iz Gradiške, Olympia A iz Gorice; iz druge skupine pa: Audax, Dom, Olympia B iz Gorice ter Velox iz Standreža in Brda iz Števerjana. Ekipe so bile razdeljene v tri skupine. Rezultati posameznih tekem so bile:

Kolo A
1. Audax: Dom 2:0 (15:7, 17:5)
2. Audax: Pav 2:1 (10:15, 15:13, 15:13)
3. Pav: Dom 2:0 (15:4, 16:14)

Kolo B
1. Aurora: Torriana 2:0 (15:8, 15:13)
2. Aurora: Olympia B 2:0 (15:10, 15:8)
3. Torriana: Olympia B 2:1 (12:15, 15:17, 15:9)

Kolo C
1. Brda: Velox 2:0 (15:4, 15:9)
2. Olympia A: Velox 2:0 (15:0, 15:0)
3. Olympia A: Brda 2:0 (15:6, 15:3)

Finalne tekme so bile v ponedeljek, 22. t. m. na igrišču Olympije v drevoredu 20. septembra, kamor je prišlo veliko število navijačev in ljubiteljev odbojke. Za prvo mesto so se potegovali tri ekipe: Aurora, Olympia A in Audax. Najprej sta se pomerili Aurora in Audax, kjer so Videmčani z lahkoto premagali sicer borbenega nasprotnika; srečanje se je zaključilo z izidom 2:0 (15:4, 15:6). Druga tekma je bila med Olympijo A in Audaxom; zmagovalci so prvi s končnim rezultatom 2:0 (15:7, 15:8). Končno sta se srečali še Aurora in Olympia A, ki sta se borili za prvo mesto letošnjega turnirja. Zmagali so Videmčani z 2:0 (15:6, 15:7) in tako osvojili »Pokal Peter Spacapan 1970«.

Lahko mirno rečemo, da je turnir zelo dobro uspel in da so vsi, tako igralci kot številni gledalci, pokazali veliko zanimanja za to manifestacijo. Zasluga za dobri uspeh turnirja gre nedvomno športnemu vodji prof. Krannerju in njegovemu sinu Marku, ki sta vestno skrbeli, da je šlo vse v najlepšem redu. Zmagovalec tega turnirja je bil nagrajen s Trofejo P. Spacapan, ki je prehodni pokal, s stalnim medaljama; Olympia A, ki se je uvrstila na drugo mesto, je prejela pokal in ravno tako tudi Audax iz Gorice, ki je zasedel tretje mesto. Po končani finalni tekmi se je prof. Kranner zahvalil vsem navzočim za pomoč in sodelovanje, mama pokojnega Petra pa je izročila nagrade prvim trem uvrščenim ekipam.

Prva izdaja tega turnirja je za nami in lahko čestitamo organizatorjem za uspešen izid te manifestacije. Upajmo, da se bo prihodnje leto odzvalo še več moštev in da bo »Pokal P. Spacapan« postal tradicionalna športna prireditev v čast nepozabnega Petra.

Zahvala

Kmečko delavska zveza v Števerjanu se zahvaljuje Števerjancem, da so jo ob zadnjih volitvah podprli s takim čutom odgovornosti, kakršnega zasledimo malo med našo manjšino.

Kakor že tolikokrat, so Števerjanci dokazali, da so ena tistih pristnih slovenskih vasi, v katerih ne najdemo prostora razdiralne potujevalne sile, čeprav pod plaščem raznih neslovenskih delavskih strank, v katerih zglobljajo svoje moči tudi sposobni slovenski možje.

Ovrgli so tudi vse tiste zlohotne polemike, ki naj bi umazale naše javne delavce. Potrdili so s svojim glasom jasno in čisto stališče, ki sta ga zavzela ob tisti priložnosti Kmečko delavska zveza in števerjanski župan.

Ob koncu naj poudarimo verjetno še najbolj razveseljivo dejstvo, da je bila prav mladina tista, ki se je v ogromni večini odločila, da bo volila slovensko in s tem dala naši zmagi tisti pomen in smisel, katera bosta, kakor doslej, vodila naše moči v to, da bomo skupno z vsemi Števerjanci delovali in se borili za napredek naše vasi, tako na gospodarskem, kulturnem in narodnem področju.

Za Alojzjevišče: V blag spomin na pokojno Marijo Volarič daruje Milka Goričan 2.000 lir.

RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 28. junija do 4. julija 1970

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za čembalo. 10.00 Slatkinov godalni orkester. 11.15 J. Spyrri: »Heidi«. Sesti in zadnji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Domače pesmi. 13.30 Glasba po željah. 15.30 J. Sket: »Miklova Zala«. Igra v šestih slikah. 17.35 »Primorska poje«, revija primorskih zborov (7. oddaja). 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filmov in revij. 20.30 Iz slovenske folkloze: Reharjeva: »Čebelariji«.

Ponedeljek: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za harfo. 10.00 Vesela fantazija. 10.45 Pol ure popevk. 11.15 K. Meško: »Ciganček«. Igrajo člani SG v Trstu. 11.50 Ansambel Boruta Lesjaka. 13.30 Glasba po željah. 15.30 »Beseda Ivana Cankarja«. Izbor iz njegovih del v interpretaciji Mire Sardočeve in Staneta Starešiniča. 16.45 Koncert organista Huberta Berganta. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 17.55 Vaše čtivo. 18.15 Zbor »A. Illersberg« iz Trsta. 18.30 Plešite z nami. 19.15 Zname melodije. 20.30 Pesmi od vseposod.

Torek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Kitarist Almeida. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Rugolov veliki orkester. 19.45 Zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice. Vodi Stanko Jeričijo. 20.35 Granados: »Goyescas«, opera v treh dejanjih. Izvaja španski narodni orkester in zbor iz Madrida. 21.45 Nežno in tiho. 22.05 Zabavna glasba.

Sreda: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Prof. R. Vodeb: »Po sledovih nekdanjih kultur v Italiji (1) »Od Aoste do Sirmiona«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. Jež: Italijanščina po radiu. 19.10 Higiena in zdravje. 19.40 Francoski motivi. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Po društvih in krožkih: »Klub Simon Gregorčič v Gorici«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Na počitnice. 17.55 Kako in zakaj. 19.10 G. Godoli: Zivljenje na drugih svetovih - domneve in možnosti - 1. oddaja. 19.25 Moški zbor »Fantje izpod Grmadec«. Vodi Ivo Kralj. 20.35 S. Goy: »Cicibe«. Radijska igra. 21.55 Beethovnovne komorne skladbe.

Petek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Vzroki nesreč pri otrokih in mladostnikih ter njihovo preprečevanje. M. Mori (6) »Varnost v stanovanju«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 19.45 »Berri, berri rožmarin zeleni«. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Poganstvo in krščanstvo v naših ljudskih šegah - 1. oddaja - pripr. N. Kuret. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 L. Davanzo: »Varna pot« - oddaja o prometni vzgoji. 16.10 Operetne melodije. 16.45 Pravljice in pripovedke naše dežele. 18.30 Vokalni oktet »Gallus« iz Ljubljane. 18.50 Italijanske pesmi v izvedbi orkestra Raya Anthonyja. 19.10 Rafko Dolhar: Alpske poti in smeri (1) »Skoraj na Triglav«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Ne navadne in skrivnostne zgodbe: A. Marodič: »Uganka na Hrastovem otoku«.

ZAHVALA

Vsem, ki so z nami sočustvovali ob teški izgubi naše drage mame in stare mame

Marije Volarič

se je spomnil v molitvi, darovali cvetje in jo spremili na njeni zadnji poti, se najprisrčneje zahvaljujemo.

Družina Musi in Tholosa

Gorica, 22. junija 1970

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Prizor iz pravljice štiriidejanke »Sirota Jerica«, ki so jo mladi igralci in igralkice iz Doberdoba dvakrat uspešno podali: najprej 10. maja za Materinski dan v novi dvorani Mlad. farnega doma v Doberdobi in nato še 31. maja v župnijski dvorani v Standrežu